

Briselē, 18.12.2013.
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par dažu atmosfēru piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu un
Direktīvas 2003/35/EK grozīšanu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2013) 531 final}
{SWD(2013) 532 final}
{SWD(2013) 537 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Vispārējais konteksts – priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/81/EK¹ valstīm tika noteikts gada emisiju maksimums, kas katrai dalībvalstij bija jāsasniedz līdz 2010. gadam, attiecībā uz sēra dioksīda (SO₂), slāpekļa oksīdu (NO_x), nemetāna gaistošo organisko savienojumu (NMGOS) un amonjaka (NH₃) emisijām. Tā mērķis bija mazināt gaisa piesārņojumu un tā kaitīgo ietekmi uz visas Savienības iedzīvotāju veselību un vidi un arī nodrošināt Gēteborgas protokola² izpildi.

Šīs prasības ir jāpārskata un jāatjaunina, lai risinātu ārkārtīgi nozīmīgos jautājumus par vēl nenovērsto veselības apdraudējumu un ietekmi uz vidi, ko Savienībā rada gaisa piesārņojums, un saskaņotu Savienības tiesību aktus ar jaunajām starptautiskajām saistībām, kas tika izveidotas pēc Gēteborgas protokola pārskatīšanas 2012. gadā.

Nepieciešamie ietekmes mazināšanas pasākumi ir izklāstīti pārskatītajā tematiskajā stratēģijā par gaisa piesārņojumu³, ar ko tiek atjaunināta pieeja attiecībā uz Savienības ilgtermiņa mērķi panākt tādu gaisa kvalitātes līmeni, kas būtiski neietekmē un neapdraud cilvēku veselību un vidi. Šis priekšlikums ir viens no galvenajiem tiesību aktu pīlāriem, lai panāktu minētos samazinājumus.

Šajā priekšlikumā ne vien izklāstīti turpmāk nepieciešamie emisiju samazinājumi, bet arī skatītas dažas nepilnības saistībā ar Savienības gaisa kvalitātes pamatpolitikas īstenošanu un nepieciešamība pastiprināt koordināciju starp emisiju samazināšanu un gaisa kvalitāti, kā arī klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību.

Ņemot vērā to grozījumu raksturu un apmēru, kurus būtu nepieciešams veikt Direktīvā 2001/81/EK, un nepieciešamību pastiprināt konsekvenci un juridisko skaidrību, pārskatot Direktīvu 2001/81/EK, tika secināts, ka tā būtu jāatceļ un būtu jāpieņem jauna direktīva (šī direktīva).

Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem un mērķiem

Šīs iniciatīvas mērķi atbilst "Eiropa 2020" mērķiem attiecībā uz gudru, integrējošu un ilgtspējīgu izaugsmi un pastiprina tos. Tiem būtu jāveicina inovācijas, kas palīdzēs atbalstīt videi nekaitīgu izaugsmi un saglabāt Eiropas ekonomikas konkurētspēju, vienlaicīgi palīdzot pāriet uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, aizsargājot Eiropas dabas kapitālu un izmantojot priekšrocības, ko sniedz Eiropas vadošā loma jaunu videi nekaitīgu tehnoloģiju izstrādē⁴. Nolūkā panākt lietpratīgāku regulējumu līdzšinējā politika iespēju robežās ir vienkāršota un precizēta, lai atvieglotu īstenošanu⁵. Ja ir ieviesti pasākumi, tiek nodrošināta MVU interešu aizsardzība un arī princips "vispirms domāt par mazajiem

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/81/EK par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.).

² Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Konvencijai par pārrobežu gaisa piesārņojumu lielos attālumos pievienotais Protokols par acidifikācijas, eutrofikācijas un piezemes ozona samazināšanu (1999).

³ Komisijas paziņojums Eiropas Padomei un Parlamentam par programmu "Tīru gaisu Eiropā", COM(2013) [xxx].

⁴ Komisijas paziņojums "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei", COM(2010) 2020 galīgā redakcija, 3.3.2010.

⁵ Komisijas paziņojums "Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā", COM(2010) 543 galīgā redakcija, 8.10.2010.

uzņēmumiem"⁶ ievērošana. Ir nodrošināta konsekvence ar cieši saistītām jomām — transportu, rūpniecību, lauksaimniecību, klimata pārmaiņām un resursu efektivitāti.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Pārskatīšanas process balstījās uz zinātību, kas iegūta, vairāku desmitu gadu garumā Savienības un starptautiskajā mērogā īstenojot gaisa kvalitātes novērtēšanas, pārvaldības un pārskatīšanas pasākumus. Apspriedēs piedalījās dalībvalstu iestādes, kuras ir atbildīgas par spēkā esošā politikas satvara īstenošanu visos administratīvajos līmeņos. Lai nodrošinātu pārredzamību un ieinteresētajām personām dotu iespēju paust komentārus un sniegt savu ieguldījumu, laikā no 2011. gada jūnija līdz 2013. gada aprīlim notika piecas ieinteresēto personu sanāksmes. Visas sanāksmes tika pārraidītas tīmeklī, lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku dalībnieku skaitu. Paralēli tika rīkotas divas sabiedriskās apspriešanas: pirmā notika 2011. gada beigās un bija vērsta uz spēkā esošās gaisa kvalitātes pamatpolitikas stipro un vājo pušu pārskatīšanu, savukārt otrā tiešsaistes sabiedriskā apspriešana ar visām ieinteresētajām personām 2013. gada sākumā bija veltīta galvenajām pieejamajām politikas iespējām, lai risinātu pārējās ar gaisa kvalitāti saistītās problēmas⁷. 2012. gadā Eiobarometra apsekojumā tika noskaidrots plašas sabiedrības viedoklis par gaisa piesārņojuma jautājumiem un tika paziņoti tā rezultāti⁸. Komisija un Eiropas Vides aģentūra (EVA) arī īstenoja gaisa kvalitātes politikas īstenošanas izmēģinājuma projektu ("Air Implementation Pilot project"), kurā bija iesaistītas 12 pilsētas no visas Savienības, lai novērtētu pieredzi, kas tika gūta, vietējā mērogā īstenojot gaisa kvalitātes pamatpolitiku⁹.

Ietekmes novērtējuma rezultāti

Pilnīgu atbilstību gaisa kvalitātes tiesību aktiem var panākt īstermiņā vai vidējā termiņā, koncentrējoties uz spēkā esošās politikas īstenošanu un dalībvalstu pasākumiem. Kaut arī Direktīva 2001/81/EK būtu jāpārskata, lai tajā ietvertu Savienības starptautiskās saistības 2020. gadam saskaņā ar Gēteborgas protokolu, vēl lielāki samazinājumi 2020. gadā nebūtu lietderīgi.

Tomēr laikposms līdz 2030. gadam ir cits gadījums. Lai risinātu vēl nenovērsto ietekmi uz veselību un vidi, ir nepieciešamas arvien stingrākas emisiju samazināšanas saistības. Līdz 2030. gadam būtu vēlams panākt 70 % no ietekmes uz veselību maksimāli iespējamā samazinājuma 2030. gadā, kas ir vēl vairāk optimizēts, lai panāktu papildu samazinājumu attiecībā uz eitrofikāciju un ozonu. Šīs emisiju samazināšanas saistības rada nepārtrauktu trajektoriju ceļā uz Savienības ilgtermiņa mērķi.

Gēteborgas protokolā noteikto emisiju samazināšanas saistību īstenošana attiecībā uz 2020. gadu Savienībai nerada nekādus papildu izdevumus salīdzinājumā ar pamatscenāriju. Jaunās emisiju samazināšanas saistības 2030. gadam ir izstrādātas, lai līdz 2030. gadam īstenotu gaisa piesārņojuma samazināšanu, kā noteikts Komisijas paziņojumā "Tīru gaisu Eiropā". Ietekmes novērtējumā tika modelēta vēlāmā samazinājuma optimāla sasniegšana, un

⁶ Komisijas paziņojums "Vispirms domāt par mazākajiem. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts "Small Business Act"", COM(2008) 394 galīgā redakcija, 25.6.2008.

⁷ Apspriešanās tika izmantotas divas aptaujas anketas: īsāko aptaujas anketu, kas bija paredzēta plašākai sabiedrībai, kopumā aizpildīja 1934 personas; garāko aptaujas anketu, kas bija paredzēta ekspertiem un ieinteresētajām personām, aizpildīja 371 persona. Sk. http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm.

⁸ Eiobarometra 2013. apsekojuma rezultāti ir pieejami.

⁹ Lai apskatītu visus rezultātus, sk. EVA Ziņojumu 7/2013.

šīs optimizācijas rezultātā tika noteiktas valsts emisiju samazināšanas saistības sešām svarīgākajām piesārņojošajām vielām. Šīs emisiju samazināšanas saistības samazinās gaisa piesārņojuma kopējās ārējās izmaksas par 40 miljardiem euro (pēc viskonservatīvākajiem aprēķiniem) salīdzinājumā ar 212 miljardiem euro saskaņā ar pamatscenāriju, ieskaitot tiešos ekonomikas ieguvumus vairāk nekā 2,8 miljardu euro apmērā: 1,85 miljardi euro — no mazākiem darba produktivitātes zudumiem, 600 miljoni euro — no mazākām veselības aprūpes izmaksām, 230 miljoni euro — no mazākiem kultūraugu vērtības zudumiem un 120 miljoni euro — no mazāka kaitējuma apbūvētajai videi. Salīdzinājumam — atbilstības nodrošināšanas izmaksas ir 3,3 miljardi euro gadā jeb aptuveni divpadsmitā daļa ietaupīto ārējo izmaksu. Ja tiks īstenots pamatscenārijs, 2030. gadā slogs veselībai būs par 40 % mazāks nekā 2005. gadā. Šajā priekšlikumā ir paredzēts samazinājums vēl par 12 procentpunktiem, kas salīdzinājumā ar 2005. gadu kopumā rada samazinājumu 52 % apmērā attiecībā uz veselībai radīto slogu. Attiecībā uz eitrofikāciju samazinājums ir par 50 % lielāks nekā saskaņā ar pamatscenāriju.

Nosakot maksimālo daudzumu metānam saskaņā ar Savienības emisiju maksimuma režīmu, emisijas varētu rentabli samazināt, kaut arī politikai būtu jābūt saskanīgai ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 406/2009/EK¹⁰. Noteikumus par pārvaldības uzlabošanu un monitoringa un ziņošanas pielāgošanu starptautiskajām saistībām varētu iekļaut, radot ļoti nelielas administratīvās izmaksas (sākotnējās izmaksas ap 8 miljonu euro apmērā un ikgadējās izmaksas Savienības mērogā — 3,5 miljonu euro apmērā).

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Ar šo priekšlikumu tiek atcelts un aizstāts spēkā esošais Savienības režīms par valstīm noteikto gaisu piesārņojošo vielu emisiju maksimumu gadā, kā tas noteikts Direktīvā 2001/81/EK. To darot, tiek nodrošināts, ka Direktīvā 2001/81/EK valstīm 2010. gadam noteiktās maksimālās SO₂, NO_x, NMGOS un NH₃ emisijas būs spēkā līdz 2020. gadam, un valstīm tiek noteiktas jaunas emisiju samazināšanas saistības ("samazināšanas saistības"), kuras SO₂, NO_x, NMGOS, NH₃, smalkajām daļiņām (PM_{2,5}) un metānam (CH₄) tiks piemērotas no 2020. un 2030. gada, un starposma emisiju līmeņi, kuri piemērojami tām pašām piesārņojošajām vielām, 2025. gadam.

Konkrēta informācija par direktīvas galvenajiem pantiem un pielikumiem ir sniegta turpmāk.

1., 2. un 3. pantā norādīts šā priekšlikuma priekšmets un joma un sniegtas tajā izmantoto galveno terminu definīcijas.

Saskaņā ar 4. pantu, kas jāskata kopā ar II pielikumu, dalībvalstīm jāierobežo savas ikgadējās SO₂, NO_x, NMGOS, NH₃, PM_{2,5} un CH₄ emisijas, lai izpildītu savas samazināšanas saistības, kuras piemēro no 2020. un 2030. gada. Turklāt 2025. gadā dalībvalstīm jāierobežo minēto piesārņojošo vielu ikgadējās emisijas līdz līmenim, kas noteikts, izmantojot lineāru samazinājuma trajektoriju, ja vien nav nepieciešami pasākumi, kas ietver nesamērīgas izmaksas. 4. pantā norādīti emisiju avoti, kas nebūtu jāņem vērā.

5. pantā dalībvalstīm ļauts izmantot dažas elastīguma iespējas, ja vien Komisija pret to neiebilst: ievērojot dažus noteikumus, ņemt vērā NO_x, SO₂ un PM_{2,5} emisiju samazinājumus, kas panākti starptautiskajā jūras satiksmē; kopīgi īstenot CH₄ samazināšanas saistības;

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmums Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

piedāvāt koriģētus emisiju pārskatus, ja neatbilstība samazināšanas saistībām (CH₄) ir radusies labākas inventarizācijas metodoloģijas rezultātā.

6. pantā noteikts, ka dalībvalstīm jāpieņem, jāīsteno un regulāri jāatjaunina savas gaisa piesārņojuma kontroles programmas un jāapraksta samazināšanas saistību izpildes gaita. Nacionālajās gaisa piesārņojuma kontroles programmās jāiekļauj vismaz III pielikumā (2. daļā) norādītā informācija, arī par kvēpu emisiju samazināšanu, kā arī var norādīt konkrētus pasākumus, kā uzskaitīts III pielikumā (1. daļā), PM_{2,5} un NH₃ emisiju ierobežošanai lauksaimniecības nozarē. Nacionālās gaisa piesārņojuma kvalitātes programmas jāizstrādā kopējas gaisa kvalitātes politikas sistēmas kontekstā, un tajās jāietver informācija par analīzi, kas kalpoja par pamatu pasākumu atlasei. Pirms nacionālo gaisa piesārņojuma kvalitātes programmu apstiprināšanas dalībvalstis tās iesniedz sabiedriskajai apspriešanai. Tādēļ ar 16. pantu tiek grozīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK¹¹, lai nodrošinātu, ka tā aptver nacionālās gaisa piesārņojuma kvalitātes programmas.

7. pants, kas jālasa kopā ar I pielikumu, nosaka, ka dalībvalstīm jāveic gaisu piesārņojošo vielu emisiju monitorings un, to darot, jāsigatavo un jāatjaunina — atbilstīgi *LRTAP* konvencijai izveidotajām saistībām un pamatnostādnēm, kuras norādītas un precizētas IV pielikumā, — valstu emisiju inventarizāciju pārskati un prognozes, kam jāpievieno informatīvs pārskata ziņojums. Dalībvalstīm, kuras saskaņā ar 5. pantu izmanto elastīguma iespējas, attiecīgā informācija jāiekļauj informatīvajā pārskata ziņojumā vai atsevišķā ziņojumā.

Saskaņā ar 8. pantu dalībvalstis, ja tas ir iespējams, veic gaisa piesārņojuma negatīvās ietekmes uz ūdens un sauszemes ekosistēmām monitoringu, pamatojoties uz V pielikumā norādīto kārtību. Dalībvalstīm ir tiesības izmantot saskaņā ar citiem Savienības instrumentiem izveidotās monitoringa sistēmas.

9. pantā noteikts, ka dalībvalstīm I pielikumā norādītajos datumos jāpaziņo Komisijai savas nacionālās gaisa piesārņojuma kontroles programmas un jebkādi to atjauninājumi, kā arī visa informācija par monitoringu saskaņā ar 7. un 8. pantu. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras un dalībvalstu palīdzību regulāri pārbauda paziņoto valstu emisiju pārskatu datu pareizību un pabeigtību.

10. pantā noteikts, ka Komisija reizi piecos gados ziņo par šīs direktīvas īstenošanu, tostarp par 4. panta 2. punkta, kas attiecas uz 2025. gadam noteiktajiem starpposma emisiju līmeņiem, piemērošanu.

11. pantā sekmēta saskaņā ar šo priekšlikumu apkopotās un apstrādātās informācijas sistemātiska, aktīva un elektroniska izplatīšana, un šajā kontekstā norādītas atsauces uz Savienības tiesību aktos noteiktajām prasībām, ieskaitot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK¹².

12. pants veicina sadarbību starp Komisiju, dalībvalstīm, trešām valstīm un attiecīgajām starptautiskajām organizācijām, lai globālajā līmenī sekmētu un labāk risinātu jautājumu par gaisu piesārņojošo vielu emisijām.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un 96/61/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

13. pantā ir noteikta saskaņā ar 6. panta 7. punktu, 7. panta 9. punktu un 8. panta 3. punktu piemērojamās procedūras kārtība, lai ar deleģēto aktu palīdzību zinātnes un tehnikas attīstībai pielāgotu I pielikumu, III pielikumu (1. daļu), IV pielikumu un V pielikumu.

14. pants attiecas uz Komisijas izvērtēšanas procedūru, ko Komisija izmantos, lai saskaņā ar 5. panta 6. punktu un 6. panta 9. punktu pieņemtu īstenošanas aktus, un tajā ir precizēts, ka tiks izmantota ar Direktīvas 2008/50/EK 29. pantu izveidotā komiteja.

15., 17. un 19. pantā izklāstīti noteikumi par sodiem, kurus piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo priekšlikumu, kā arī noteikumi par šā priekšlikuma stāšanos spēkā un tā transponēšanu dalībvalstu tiesību aktos.

18. pants attiecas uz Direktīvas 2001/81/EK atcelšanu, vienlaicīgi precizējot, ka tajā noteiktais emisiju maksimums tiks piemērots vēl līdz 2019. gada 13. decembrim.

II pielikumā ir norādīta atbilstības tabula.

Juridiskais pamats

Tā kā šā priekšlikuma galvenais mērķis ir vides aizsardzība saskaņā ar LESD 191. pantu, tas ir sagatavots, pamatojoties uz LESD 192. panta 1. punktu.

Subsidiaritātes un proporcionalitātes princips un instrumenta izvēle

Subsidiaritātes principu piemēro, ciktāl priekšlikums nav ES ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis nevar pilnvērtīgi sasniegt šā priekšlikuma mērķus. Lai risinātu atlikušos jautājumus par gaisa kvalitātes ārkārtīgi lielo ietekmi Savienībā, katrai dalībvalstij jāsamazina savas piesārņojuma emisijas, un vienīgi Savienības līmenī ir iespējams koordinēt emisiju rentablu un kopīgu samazināšanu visā Eiropā. Saistībā ar identificētajām samazināšanas saistībām ņem vērā ne vien valstu emisiju ietekmi vietējā mērogā, bet arī to pārrobežu ietekmi.

Šā priekšlikuma mērķi tiks sekmīgāk sasniegti ar Savienības mēroga pasākumiem. Direktīvā 2001/81/EK ir noteikti samazināšanas mērķi un prasību minimums to īstenošanai, ļaujot dalībvalstīm noteikt šo samazinājumu panākšanai nepieciešamo pasākumu optimālo kombināciju. Minētais princips ir saglabāts arī šajā priekšlikumā, ar ko vēl vairāk tiek saskaņotas prasības par nacionālajām programmām un gaisu piesārņojošo vielu emisiju monitoringu un ziņošanu, lai labotu Direktīvas 2001/81/EK nepilnības un izpildītu starptautiskās saistības, kas noteiktas saskaņā ar *LRTAP* konvenciju un tās protokoliem. Kaut arī priekšlikumā pieprasīts kontrolēt emisijas lauksaimniecības nozarē jau to rašanās vietā, dalībvalstīm ir tiesības to nedarīt, ja tas nav nepieciešams attiecīgo samazināšanas saistību izpildei.

Tādēļ priekšlikumā ir ievērots subsidiaritātes princips.

Izvēlētais juridiskais instruments ir direktīva, jo priekšlikumā ir izklāstīti mērķi un saistības, atstājot dalībvalstīm pietiekamas elastīguma iespējas attiecībā uz izpildāmo pasākumu atlasu un to detalizētu īstenošanu. Tādējādi šis priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šo direktīvu īstenos, izmantojot spēkā esošo budžetu, un tam nebūs ietekmes uz daudzgadu finanšu shēmu.

5. IZVĒLES ELEMENTI

Skaidrojošie dokumenti

Turpmāk ir norādīti iemesli, kādēļ Komisija uzskata, ka ir nepieciešami skaidrojošie dokumenti, lai uzlabotu informācijas par direktīvas transponēšanu kvalitāti.

Direktīvas pilnīga un pareiza transponēšana ir būtiska, lai nodrošinātu tās mērķu (t. i., cilvēku veselības un vides aizsardzība) sasniegšanu. Tā kā dažās dalībvalstīs gaisu piesārņojošo vielu emisijas jau tiek regulētas, šīs direktīvas transponēšana, iespējams, ietvertu nevis vienu tiesību aktu, bet gan vairākus grozījumus un jaunus priekšlikumus attiecīgo jomu tiesību aktos. Turklāt direktīva bieži tiek īstenota ļoti decentralizēti, jo par direktīvas piemērošanu un dažās dalībvalstīs — pat par tās transponēšanu ir atbildīgas reģionālās un vietējās iestādes.

Iepriekšminētie faktori, visticamāk, palielinās varbūtību, ka direktīva netiks transponēta un īstenota pareizi, un līdz ar to sarežģīs Komisijas pienākumu pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu. Lai nodrošinātu valstu tiesību aktu atbilstību direktīvas noteikumiem, ir svarīgi sniegt skaidru informāciju par direktīvas transponēšanu.

Prasība iesniegt skaidrojošos dokumentus var radīt papildu administratīvo slogu tām dalībvalstīm, kuras savā darbā parasti izmanto citu pieeju. Tomēr iespējamais papildu

administratīvais slogs ir samērīgs ar noteikto mērķi, proti, nodrošināt direktīvas efektīvu transponēšanu un pilnībā sasniegt tās mērķus.

Ņemot vērā iepriekšminēto, ir lietderīgi lūgt dalībvalstis kopā ar paziņojumiem par to veiktajiem transponēšanas pasākumiem iesniegt vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas noteikumiem un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA**par dažu atmosfēru piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu un
Direktīvas 2003/35/EK grozīšanu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹³,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁴,
rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) Pēdējos 20 gados, pateicoties mērķtiecīgai Savienības politikai, tostarp Komisijas 2005. gada paziņojumam "Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu" ("*TSAP*")¹⁵, Savienībā antropogēno gaisa emisiju un gaisa kvalitātes jomā ir panākts ievērojams progress. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/81/EK¹⁶ šajā progresā ir bijusi būtiska loma, jo ar to tika noteiktas maksimālās robežvērtības dalībvalstu sēra dioksīda (SO₂), slāpekļa oksīdu (NO_x), amonjaka (NH₃) un nemetāna gaistošo organisko savienojumu (NMGOS) kopējām gada emisijām 2010. gadam un laikposmam pēc tā. Rezultātā laikposmā no 1990. gada līdz 2010. gadam SO₂ emisijas tika samazinātas par 82 %, NO_x emisijas — par 47 %, NMGOS emisijas — par 56 % un NH₃ emisijas — par 28 %. Tomēr, kā norādīts programmā "Tīru gaisu Eiropā" ("pārskatītā *TSAP*")¹⁷, vide un cilvēku veselība joprojām ir pakļauta ievērojamai negatīvai ietekmei un apdraudējumam.
- (2) Septītajā vides rīcības programmā¹⁸ ir apstiprināts Savienības ilgtermiņa mērķis gaisa politikas jomā — panākt tādu gaisa kvalitātes līmeni, kam nav lielas negatīvas

¹³ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁴ OV C [...], [...], [...] lpp.

¹⁵ Komisijas 2005. gada 21. septembra paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam — Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu, COM(2005) 446 galīgā redakcija.

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīva 2001/81/EK par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām (OV L 309, 27.11.2001., 22. lpp.).

¹⁷ Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam par programmu "Tīru gaisu Eiropā", COM(2013) [xxx].

¹⁸ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam "Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem", COM (2012) 710, 29.11.2012.

ietekmes un kas neapdraud cilvēku veselību un vidi, un šim nolūkam ir aicināts pilnībā ievērot spēkā esošos Savienības tiesības aktus gaisa kvalitātes jomā, stratēģiskos mērķus un pasākumus laikposmam pēc 2020. gada, pastiprināt centienus tajos apvidos, kuros iedzīvotāji un ekosistēmas ir pakļautas augstiem gaisu piesārņojošo vielu līmeņiem, un pastiprināt klimata pārmaiņu un jo īpaši bioloģiskās daudzveidības jomā noteikto gaisa kvalitātes tiesību aktu un Savienības politikas mērķu sinerģiju.

- (3) Pārskatītajā *TSAP* ir noteikti jauni stratēģiskie mērķi laikposmam līdz 2030. gadam, lai pietuvinātos Savienības ilgtermiņa mērķim.
- (4) Dalībvalstis un Savienība ir puses 1979. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas Konvencijai par pārrobežu gaisa piesārņojumu lielos attālumos ("*LRTAP* konvencija")¹⁹ un vairākiem tās protokoliem, ieskaitot Gēteborgas 1999. gada Protokolu par acidifikācijas, eutrofikācijas un piezemes ozona samazināšanu.
- (5) Attiecībā uz 2020. gadu un laikposmu pēc tā pārskatītajā un ar Padomes Lēmumu [xxxx/xxxx/ES]²⁰ pieņemtajā Gēteborgas protokolā katrai pusei ir noteiktas jaunas emisiju samazināšanas saistības, par bāzes gadu ņemot 2005. gadu, attiecībā uz SO₂, NO_x, NH₃, NMGOS un smalkajām daļiņām (PM_{2,5}), tiek veicināta kvēpu emisiju samazināšana un tiek aicināts apkopot un saglabāt informāciju par gaisu piesārņojošo vielu koncentrāciju un nosēdumu negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi un piedalīties uz sekām vērstās programmās saskaņā ar *LRTAP* konvenciju.
- (6) Tādēļ būtu jāpārskata ar Direktīvu 2001/81/EK valstīm noteiktais valsts emisiju maksimuma režīms, lai to pielāgotu Savienības un dalībvalstu starptautiskajām saistībām.
- (7) Dalībvalstīm šī direktīva būtu jāīsteno tā, lai tiktu efektīvi veicināta Savienības ilgtermiņa mērķa sasniegšana gaisa kvalitātes jomā, ko atbalsta Pasaules Veselības organizācijas pamatnostādnes, un Savienības bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu aizsardzības mērķi, samazinot acidifikācijas un eutrofikācijas līmeņus un ozona gaisa piesārņojumu un nosēdumus zem kritiskās masas un līmeņiem, kas izklāstīti *LRTAP* konvencijā.
- (8) Šai direktīvai būtu arī jāveicina Savienības tiesību aktos izklāstīto gaisa kvalitātes mērķu sasniegšana un klimata pārmaiņu ietekmes mazināšana, samazinot īslaicīgo klimatu piesārņojošo vielu emisiju daudzumu, kā arī jāuzlabo gaisa kvalitāte globālā mērogā.
- (9) Dalībvalstīm būtu jāizpilda šajā direktīvā izklāstītās emisiju samazināšanas saistības 2020. un 2030. gadam. Lai nodrošinātu demonstrējamus panākumus ceļā uz 2030. gada saistību izpildi, dalībvalstīm 2025. gadā būtu jāsasniedz starpposma emisiju līmeņi, kas noteikti, izmantojot lineāru trajektoriju starp valstu emisiju līmeņiem 2020. gadā un tiem, kas noteikti kā emisiju samazināšanas saistības 2030. gadam, ja vien tas nerada nesamērīgas izmaksas. Ja dalībvalstis nevar tādā mērā ierobežot 2025. gada emisijas, tām būtu jāpaskaidro iemesli ziņojumos atbilstīgi šai direktīvai.

¹⁹ Padomes 2003. gada 13. jūnija Lēmums 2003/507/EK par Eiropas Kopienas pievienošanas protokolam par acidifikācijas, eutrofikācijas un piezemes ozona samazināšanu, kas pievienots 1979. gada konvencijai par pārrobežu gaisa piesārņojumu (OV L 179, 17.7.2003., 1. lpp.).

²⁰ Padomes Lēmums 2013/xxxx/ES, ar ko pieņem grozījumu 1999. gada protokolam par acidifikācijas, eutrofikācijas un piezemes ozona samazināšanu, kas pievienots 1979. gada konvencijai par pārrobežu gaisa piesārņojumu (OV L [...], [...], [...]. lpp.).

- (10) Dažas dalībvalstis saskaņā ar *LRTAP* konvenciju izvēlējas noteikt emisiju maksimumu transporta nozarē, balstoties uz degvielas patēriņu. Tā rezultātā ir radusies nekonsekvence starp to vispārējo energopatēriņu un statistiku un Savienības kopējiem rādītājiem. Attiecīgi, lai visām dalībvalstīm un Savienībā kopumā nodrošinātu kopīgu un konsekventu pamatu, šajā direktīvā ir izklāstītas ziņošanas prasības un emisiju samazināšanas saistības, kuru pamatā ir valsts energopatēriņš un pārdotā degviela, un tas nodrošina turpmāku konsekvenču ar Savienības tiesību aktiem klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā.
- (11) Lai sekmētu izmaksu ziņā efektīvu valsts emisiju samazināšanas saistību izpildi un starpposma emisiju līmeņa panākšanu, dalībvalstīm būtu jāpiešķir tiesības, ņemot vērā emisiju samazinājumus starptautiskajā jūras satiksmē, ja emisijas šajā nozarē ir mazākas nekā emisiju līmeņi, kas rastos, ievērojot Savienības tiesību standartus, ieskaitot Padomes Direktīvā 1999/32/EK²¹ noteiktos degvielas sēra satura ierobežojumus. Dalībvalstīm arī vajadzētu būt iespējai kopīgi izpildīt to saistības un panākt starpposma emisiju līmeni attiecībā uz metānu (CH₄), un šim nolūkam izmantot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK²². Lai pārbaudītu atbilstību valstij noteiktajam emisiju maksimumam, emisiju samazināšanas saistībām un starpposma emisiju līmeņiem, dalībvalstis varētu pielāgot savus valstu emisiju pārskatus, ņemot vērā labāku zinātnisko izpratni un metodoloģiju attiecībā uz emisijām. Komisija varētu iebilst pret to, ka dalībvalsts izmanto kādu no minētajām elastīguma iespējām, ja netiek ievēroti šajā direktīvā izklāstītie nosacījumi.
- (12) Dalībvalstīm būtu jāpieņem un jāīsteno nacionāla gaisa piesārņojuma kontroles programma, lai izpildītu tām noteiktās emisiju samazināšanas prasības, sasniegtu starpposma emisiju līmeņus un efektīvi sekmētu Savienības mērķu sasniegšanu gaisa kvalitātes jomā. Šim nolūkam dalībvalstīm būtu jāņem vērā nepieciešamība samazināt emisijas tajās zonās un aglomerācijās, kuras ietekmē pārmērīga gaisu piesārņojošo vielu koncentrācija un/vai kuras ievērojami veicina gaisa piesārņojumu citās — tostarp kaimiņvalstu — zonās un aglomerācijās. Tādēļ nacionālajām gaisa piesārņojuma kontroles programmām būtu jāveicina ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK²³ 23. pantu ieviesto gaisa kvalitātes plānu sekmīga īstenošana.
- (13) Lai samazinātu galveno emisiju izraisītāju radītās NH₃ un PM_{2,5} emisijas gaisā, nacionālajās gaisa piesārņojuma kontroles programmās būtu jāiekļauj lauksaimniecības nozarei piemērojami pasākumi. Dalībvalstīm būtu jāļauj īstenot ne vien šajā direktīvā izklāstītos pasākumus, bet arī citus pasākumus ar tādu pašu ekoloģisko rādītāju līmeni, kurus īstenotu specifisku vietējo apstākļu dēļ.
- (14) Regulāri būtu jāatjaunina nacionālā gaisa piesārņojuma kontroles programma, ieskaitot analīzi, kas ir pamatā politikas un pasākumu apzināšanai.
- (15) Lai izstrādātu labi pamatotas nacionālās gaisa piesārņojuma kontroles programmas un jebkādus nozīmīgus atjauninājumus, dalībvalstīm šīs programmas un atjauninājumi pirms politikas un pasākumu pilnīgas izskatīšanas jāapspriež ar sabiedrību un

²¹ Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/32/EK, ar ko paredz sēra satura samazināšanu konkrētiem šķidrā kurināmā veidiem un ar ko groza Direktīvu 93/12/EEK (OV L 121, 11.5.1999., 13. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmums Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīva 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.).

kompetentajām iestādēm visos līmeņos, neizslēdzot nevienu no iespējām. Saskaņā ar prasībām, kas izklāstītas Savienības un starptautiskajos tiesību aktos, ieskaitot Konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā (Espo, 1991) un tās Protokolu par stratēģisko vides novērtējumu (Kijeva, 2003), ko apstiprinājusi Padome²⁴, dalībvalstīm būtu jāiesaistās pārrobežu apspriedēs gadījumos, kad to programmas īstenošana varētu ietekmēt gaisa kvalitāti citā valstī.

- (16) Dalībvalstīm būtu jā sastāda un jā iesniedz emisiju pārskati, prognozes un informatīvie pārskatu ziņojumi par visām šajā direktīvā ietvertajām gaisu piesārņojošām vielām, kas Savienībai ļautu izpildīt ziņošanas pienākumu saskaņā ar *LRTAP* konvenciju un tās protokoliem.
- (17) Lai saglabātu vispārēju konsekvenci Savienībā kopumā, dalībvalstīm būtu jā nodrošina, ka Komisijai ziņotie valstu emisiju pārskati, prognozes un informatīvie pārskati pilnībā atbilst tiem ziņojumiem, kas tām jā sniedz saskaņā ar *LRTAP* konvenciju.
- (18) Lai novērtētu šajā direktīvā izklāstīto valstu emisiju samazināšanas saistību efektivitāti, dalībvalstīm, ja tas ir iespējams, būtu arī jā monitorē minēto samazinājumu ietekme uz sauszemes un ūdens ekosistēmām saskaņā ar starptautiski atzītām pamatnostādnēm un par šādu ietekmi jā ziņo.
- (19) Atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/4/EK²⁵ dalībvalstīm būtu jā nodrošina informācijas aktīva un sistemātiska izplatīšana elektroniskā veidā.
- (20) Lai nodrošinātu konsekvenci starp šo direktīvu un 1998. gada Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ir jā groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK²⁶.
- (21) Lai ņemtu vērā tehniskos sasniegumus, būtu Komisijai jā deleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz I pielikumā, kā arī III pielikuma 1. daļā, IV un V pielikumā noteikto ziņošanas norādījumu grozīšanu, lai tos pielāgotu tehnikas attīstībai. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, Komisijai būtu jā nodrošina, ka attiecīgie dokumenti vienlaicīgi, savlaicīgi un atbilstīgi tiek nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (22) Lai nodrošinātu vienotus šīs direktīvas īstenošanas nosacījumus, būtu Komisijai jā piešķir īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jā īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 182/2011²⁷.

²⁴ Padomes 2008. gada 20. oktobra Lēmums 2008/871/EK, ar ko Eiropas Kopienas vārdā apstiprina 1991. gada ANO/EEK Espo konvencijas Par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā Protokolu par stratēģisko vides novērtējumu (OV L 308, 19.11.2008., 33. lpp.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīva 2003/35/EK, ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē un ar ko attiecībā uz sabiedrības līdzdalību un iespēju griezties tiesās groza Padomes Direktīvas 85/337/EEK un Direktīvu 96/61/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (23) Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu valsts noteikumu pārkāpšanas gadījumā, un jānodrošina to īstenošana. Minētajām sankcijām būtu jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (24) Ņemot vērā Direktīvā 2001/81/EK veicamo grozījumu raksturu un apmēru, tā būtu jāaizstāj, lai pastiprinātu juridisko noteiktību, skaidrību, pārredzamību un tiesību aktu vienkāršošanu. Lai nodrošinātu gaisa kvalitātes nepārtrauktu uzlabošanu, Direktīvā 2001/81/EK noteiktais valstu emisiju maksimums dalībvalstīm būtu jāievēro līdz 2020. gadam, kad stāsies spēkā jaunās, šajā direktīvā izklāstītās valstu emisiju samazināšanas saistības.
- (25) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, nodrošināt iedzīvotāju veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību, atsevišķās dalībvalstīs nevar pietiekami labi sasniegt, bet gaisa piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas nepieciešami, lai sasniegtu minēto mērķi.
- (26) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem²⁸ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros skaidrota saistība starp direktīvas komponentiem un attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šajā direktīvā ir noteikts maksimālais apjoms dalībvalstu emisijām atmosfērā, kas veicina acidifikāciju un eutrofikāciju, ozona prekursoriem, primārām daļiņām un sekundāro daļiņu prekursoriem, un citām gaisu piesārņojošām vielām un ir noteikts, ka jāizstrādā, jāpieņem un jāīsteno nacionālās gaisa piesārņojuma kontroles programmas, jāveic piesārņojošo vielu emisiju un to ietekmes monitorings un jāziņo par to.

2. pants

Darbības joma

Šo direktīvu piemēro I pielikumā norādīto piesārņojošo vielu emisijām, kuras rodas no visa veida avotiem dalībvalstu teritorijā, to ekskluzīvajās ekonomikas zonās un piesārņojuma kontroles zonās.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas.

1. "Emisija" ir vielas izdalīšanās no punktveida vai difūzā piesārņojuma avota atmosfērā.

²⁸ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

2. "Ozona prekursori" ir slāpekļa oksīdi, nemetāna gaistošie organiskie savienojumi, metāns un oglekļa monoksīds.
3. "Gaisa kvalitātes mērķi" ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/50/EK un Direktīvā 2004/107/EK²⁹ noteiktie gaisa kvalitātes robežlielumi, mērķlielumi un saistības attiecībā uz ekspozīcijas koncentrāciju.
4. "Slāpekļa oksīdi" (NO_x) ir slāpekļa monoksīds un slāpekļa dioksīds, kas izteikti kā slāpekļa dioksīds.
5. "Nemetāna gaistošie organiskie savienojumi" (NMGOS) ir visi organiskie antropogēnas dabas savienojumi, izņemot metānu, kuri, saules gaismā reaģējot ar slāpekļa oksīdiem, var radīt fotoķīmiskus oksidētājus.
6. "PM_{2,5}" ir daļiņas, kuras nosaka, laižot gaisu caur selektīvo sprauslu, kas definēta bāzes metodē EN 14907 par PM_{2,5} paraugu ņemšanu un mērīšanu ar aerodinamisko diametru 2,5 μm, tādējādi aizturot vismaz 50 % daļiņu.
7. "Valstu emisiju samazināšanas saistības" ir kādas vielas emisijas samazinājums, kas izteikts kā emisiju samazinājums procentos starp bāzes gadā (2005. g.) radušos emisiju kopējo apjomu un mērķa gadā radušos emisiju kopējo apjomu, ko dalībvalstis nedrīkst pārsniegt.
8. „Pacelšanās un nolaišanās cikls” ir cikls, kas ietver gaisa kuģa manevrēšanu uz zemes, pacelšanos, augstuma uzņemšanu, tuvošanos, nolaišanos un visas citas gaisa kuģa darbības, kas notiek zem 3000 pēdu augstuma.
9. "Starptautiskā jūras satiksme" ir braucieni jūrā un piekrastes ūdeņos jebkura karoga kuģi, izņemot zvejas kuģus, kuri atstāj vienas valsts teritoriju un iebrauc citas valsts teritorijā.
10. "Emisiju kontroles zona" ir īpaša zona jūrā, kas izveidota saskaņā ar Starptautiskās konvencijas par kuģu izraisīta piesārņojuma novēršanu (*MARPOL*) VI pielikumu.
11. "Piesārņojuma kontroles zona" ir jūras zona, kas nepārsniedz 200 jūras jūdzes no bāzes līnijām, no kurām tiek mērīts teritoriālās jūras platums, un ko izveidojusi dalībvalsts, lai novērstu, samazinātu un kontrolētu kuģu radīto piesārņojumu saskaņā ar spēkā esošajiem starptautiskajiem noteikumiem un standartiem.
12. "Kvēpi" ir oglekli saturošas daļiņas, kas absorbē gaismu.

4. pants

Valstu emisiju samazināšanas saistības

1. Dalībvalstis ierobežo vismaz savas ikgadējās sēra dioksīda (SO₂), slāpekļa oksīdu (NO_x), nemetāna gaistošo organisko savienojumu (NMGOS), amonjaka (NH₃), cieto daļiņu (PM_{2,5}) un metāna (CH₄) antropogēnās emisijas saskaņā ar 2020. un 2030. gadam noteiktajām valstu emisiju samazināšanas saistībām, kā izklāstīts II pielikumā.
2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, kuri nerada nesamērīgas izmaksas, lai ierobežotu to 2025. gada SO₂, NO_x, NMGOS, NH₃, PM_{2,5} un CH₄ antropogēnās emisijas. Šo emisiju līmeņus nosaka, pamatojoties uz pārdotās

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīva 2004/107/EK par arsēnu, kadmiju, dzīvsudrabu, niķeli un policikliskiem aromātiskiem oglekļaūdeņražiem apkārtējā gaisā (OV L 23, 26.1.2005., 3.–16. lpp.).

degvielas daudzumu, izmantojot lineāru samazinājuma trajektoriju starp valstu emisiju līmeņiem 2020. gadam un emisiju līmeņiem, kas noteikti emisiju samazināšanas saistībās, kas piemērojamas no 2030. gada.

Ja emisijas 2025. gadam nevar samazināt saskaņā ar noteikto trajektoriju, dalībvalstis paskaidro iemeslus ziņojumos, ko tās iesniedz Komisijai saskaņā ar 9. pantu.

3. Attiecībā uz 1. un 2. panta izpildi neņem vērā šādas emisijas:
- (a) emisijas no gaisa kuģiem, izņemot nosēšanās un pacelšanās ciklu;
 - (b) emisijas Kanāriju salās, Francijas aizjūras departamentos, Madeirā un Azoru salās;
 - (c) emisijas valstu jūras satiksmē uz un no b) apakšpunktā norādītajām teritorijām;
 - (d) emisijas starptautiskajā jūras satiksmē, neskarot 5. panta 1. punktu.

5. pants

Elastīguma iespējas

1. Lai panāktu saskaņā ar 4. panta 2. punktu 2025. gadam noteiktos starpposma emisiju līmeņus un izpildītu II pielikumā izklāstītās valstu emisiju samazināšanas saistības, kuras NO_x, SO₂ un PM_{2,5} emisijām piemēro no 2030. gada, dalībvalstis var kompensēt starptautiskajā jūras satiksmē radīto NO_x, SO₂ un PM_{2,5} emisiju samazinājumu ar NO_x, SO₂ un PM_{2,5} emisijām, kas tajā pašā gadā radušās no citiem avotiem, ja vien tiek ievēroti šādi nosacījumi:
- (e) emisiju samazinājums ir bijis tajos jūras apgabalos, kuri ietilpst dalībvalstu teritoriālajos ūdeņos, ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās vai piesārņojuma kontroles zonās, ja tādas zonas ir izveidotas;
 - (f) dalībvalstis ir pieņēmušas un īstenojušas efektīvus monitoringa un pārbaudes pasākumus, lai nodrošinātu elastīguma iespējas atbilstīgu izpildi;
 - (g) dalībvalstis ir īstenojušas pasākumus, lai starptautiskajā jūras satiksmē panāktu zemāku NO_x, SO₂ un PM_{2,5} emisiju līmeni nekā to emisiju samazinājumu, kas tiktu panākts, ievērojot NO_x, SO₂ un PM_{2,5} emisijām piemērojamos Savienības standartus, un ir pierādījušas, ka šo pasākumu rezultātā ir radušies papildu emisiju samazinājumi;
 - (h) tās nav kompensējušas vairāk par 20 % no NO_x, SO₂ un PM_{2,5} emisiju samazinājumiem, kas aprēķināti saskaņā ar c) apakšpunktu, ja vien minētās kompensācijas rezultātā nerodas neatbilstība II pielikumā izklāstītajām valstu emisiju samazināšanas saistībām 2020. gadam.
2. Dalībvalstis var kopīgi īstenot II pielikumā norādītās metāna emisiju samazināšanas saistības un panākt starpposma emisiju līmeņus, ja vien tās izpilda šādus nosacījumus:
- (i) tās ievēro visas prasības un kārtību, ko tām piemēro saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, ieskaitot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 406/2009/EK;
 - (j) tās ir pieņēmušas un īstenojušas efektīvus noteikumus, lai nodrošinātu šīs kopīgās īstenošanas atbilstīgu izpildi.

3. Dalībvalstis var sagatavot koriģētus valsts SO_2 , NO_x , NH_3 , NMGOS un $\text{PM}_{2,5}$ emisiju gada pārskatus saskaņā ar IV pielikumu, ja, piemērojot uzlabotas emisiju inventarizācijas metodes, kas atjauninātas saskaņā ar zinātnes atziņām, būtu konstatējama valsts emisiju samazināšanas saistību neizpilde vai neatbilstība starpposma emisiju līmeņiem.
4. Dalībvalstis, kuras plāno piemērot 1., 2. un 3. punktu, par to informē Komisiju līdz 30. septembrim gadā pirms attiecīgā pārskata gada. Minētajā informācijā iekļauj attiecīgās piesārņojošās vielas un nozares, un, ja iespējams, apmēru, kādā tas ietekmēs valstu emisiju pārskatus.
5. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras palīdzību pārskata un novērtē, vai jebkādu elastīguma iespēju izmantošana konkrētajā gadā atbilst attiecīgajām prasībām un kritērijiem.

Ja Komisija deviņu mēnešu laikā no 7. panta 4., 5. un 6. punktā norādītā attiecīgā ziņojuma saņemšanas dienas nav paudusi nekādus iebildumus, attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka piemērotās elastīguma iespējas izmantošana attiecīgajā gadā ir akceptēta un ir spēkā. Ja Komisija uzskata, ka elastīguma iespējas izmantošana neatbilst piemērojamajām prasībām un kritērijiem, tā pieņem lēmumu un informē dalībvalsti par tās noraidīšanu.
6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, precizējot noteikumus 1., 2. un 3. punktā norādīto elastīguma iespēju izmantošanai, saskaņā ar 14. pantā norādīto pārbaudes procedūru.

6. pants

Nacionālās gaisa piesārņojuma kontroles programmas

1. Dalībvalstis izstrādā un pieņem nacionālo gaisa piesārņojuma kontroles programmu saskaņā ar III pielikuma 2. daļu, lai atbilstīgi 4. pantam ierobežotu savas ikgadējās antropogēnās emisijas.
2. Izstrādājot, pieņemot un īstenojot 1. punktā norādīto programmu, dalībvalstis:
 - (k) novērtē apmēru, kādā valstu emisiju avoti varētu ietekmēt gaisa kvalitāti tās teritorijā un kaimiņos esošajās dalībvalstīs, attiecīgā gadījumā izmantojot Eiropas monitoringa un novērtēšanas programmas (*EMEP*) datus un izstrādātās metodoloģijas;
 - (l) ņem vērā nepieciešamību samazināt gaisu piesārņojošo vielu emisijas, lai panāktu atbilstību gaisa kvalitātes mērķiem tās teritorijā un — attiecīgā gadījumā — kaimiņos esošajās dalībvalstīs;
 - (m) par prioritāti nosaka kvēpu emisiju samazināšanu, īstenojot pasākumus, lai izpildītu $\text{PM}_{2,5}$ samazināšanas valsts saistības;
 - (n) nodrošina konsekvenci ar pārējiem atbilstīgajiem plāniem un programmām, kas izveidotas, ievērojot valsts vai Savienības tiesību aktos noteiktās prasības.

Dalībvalstis nepieciešamajā apmērā ietver III pielikuma 1. daļā noteiktos emisiju samazināšanas pasākumus vai arī pasākumus, kuriem ir tāda pati ietekme uz vidi, lai izpildītu attiecīgās valstu emisiju samazināšanas saistības.
3. Nacionālās piesārņojuma kontroles programmas atjaunina reizi divos gados.

4. Neskarot 3. punktu, emisiju samazināšanas politikas pasākumus un nacionālajās gaisa piesārņojuma kontroles programmās ietvertos pasākumus atjaunina 12 mēnešu laikā šādos gadījumos:
 - (o) ja netiek ievēroti 4. pantā izklāstītie pienākumi vai arī pastāv risks, ka tie netiks ievēroti;
 - (p) ja dalībvalstis lemj par 5. pantā izklāstīto elastīguma iespēju izmantošanu.
5. Dalībvalstis saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem apspriežas ar publiskajām un kompetentajām iestādēm, uz kurām — jo tām ir specifiski ar vidi saistīti pienākumi gaisa piesārņojuma, kvalitātes un pārvaldības jomā — visticamāk, attiecas gaisa piesārņojuma kontroles valstu programmu īstenošana, par nacionālās gaisa piesārņojuma kontroles programmas projektu un jebkādiem nozīmīgiem atjauninājumiem pirms tās pabeigšanas. Attiecīgā gadījumā saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem nodrošina pārrobežu apspriedes.
6. Komisija šo programmu izstrādi un īstenošanu attiecīgā gadījumā sekmē, apmainoties ar labāko praksi.
7. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 13. pantu, lai III pielikuma 1. daļu pielāgotu tehnikas attīstībai.
8. Komisija var sagatavot vadlīnijas par nacionālo gaisa piesārņojuma kontroles programmu izstrādi un īstenošanu.
9. Komisija ar īstenošanas aktiem var arī precizēt dalībvalstu gaisa piesārņojuma kontroles programmu formu un informāciju, kas tajā iekļaujama. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. pantā norādīto pārbaudes procedūru.

7. pants

Emisiju pārskati un prognozes

1. Dalībvalstis sagatavo un ik gadu atjaunina valstu emisiju pārskatus I pielikuma A tabulā norādītajām piesārņojošajām vielām saskaņā ar tajā izklāstītajām prasībām.

Dalībvalstīm būtu jāsagatavo un ik gadu jāatjaunina valstu emisiju pārskati I pielikuma B tabulā norādītajām piesārņojošajām vielām saskaņā ar tajā izklāstītajām prasībām.
2. Dalībvalstis sagatavo un reizi divos gados atjaunina teritoriāli dezagregētus emisiju pārskatus, lielo punktveida avotu pārskatus un emisiju prognozes I pielikuma C tabulā norādītajām piesārņojošajām vielām saskaņā ar tajā izklāstītajām prasībām.
3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajiem emisiju pārskatiem un prognozēm pievieno informatīvu pārskata ziņojumu saskaņā ar I pielikuma D tabulā izklāstītajām prasībām.
4. Dalībvalstis, kuras saskaņā ar 5. panta 1. punktu izmanto kādu no elastīguma iespējām, attiecīgā gada informatīvajā pārskata ziņojumā ietver šādu informāciju:
 - (q) NO_x , SO_2 un $\text{PM}_{2,5}$ emisiju daudzumu, kas būtu radies, ja nebūtu izveidotas emisiju kontroles zonas;
 - (r) emisiju samazinājumu līmeni, kas panākts dalībvalsts emisiju kontroles zonas daļā saskaņā ar 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu;
 - (s) minētās elastīguma iespējas piemērošanas apmēru;

- (t) jebkādu papildu informāciju, kas, pēc dalībvalstu domām, ļautu Komisijai ar Eiropas Vides aģentūras palīdzību pilnībā novērtēt tos nosacījumus, ar kuriem saskaņā ir īstenots elastīgums.
5. Dalībvalstis, kuras izvēlas izmantot elastīguma iespēju saskaņā ar 5. panta 2. punktu, sniedz atsevišķu ziņojumu, ļaujot Komisijai pārskatīt un novērtēt atbilstību minētā noteikuma prasībām.
 6. Dalībvalstis, kuras izvēlas izmantot elastīguma iespēju saskaņā ar 5. panta 3. punktu, attiecīgā gada informatīvajā pārskata ziņojumā iekļauj IV pielikuma 4. daļā izklāstīto informāciju, ļaujot Komisijai pārskatīt un novērtēt atbilstību minētā noteikuma prasībām.
 7. Dalībvalstis sagatavo emisiju pārskatus, tostarp pielāgotus emisiju pārskatus, emisiju prognozes un informatīvu pārskata ziņojumu saskaņā ar IV pielikumu.
 8. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras palīdzību ik gadu sagatavo un atjaunina Savienības mēroga emisiju pārskatus, prognozes un informatīvu pārskata ziņojumu par visām I pielikumā norādītajām piesārņojošām vielām, pamatojoties uz 1., 2. un 3. punktā norādīto informāciju.
 9. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 13. pantu, lai I pielikumu pielāgotu attiecībā uz ziņojumu iesniegšanas termiņiem un IV pielikumu pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai.

8. pants

Gaisa piesārņojuma ietekmes monitorings

1. Dalībvalstis, ja iespējams, nodrošina gaisa piesārņojuma negatīvās ietekmes uz ekosistēmām monitoringu saskaņā ar V pielikumā noteiktajām prasībām.
2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā koordinē gaisa piesārņojuma ietekmes monitoringu ar citām monitoringa programmām, kas izveidotas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/50/EK un Direktīvu 2000/60/EK³⁰.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 13. pantu, lai V pielikumu pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai.

9. pants

Dalībvalstu ziņojumi

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai savas nacionālās gaisa piesārņojuma kontroles programmas [trīs mēnešu laikā no 17. pantā norādītā datuma; datumu ieraksta Publikāciju birojs] un pēc tam to atjauninājumus — reizi divos gados.
Ja nacionālā gaisa piesārņojuma kontroles programma tiek atjaunināta saskaņā ar 6. panta 4. punktu, attiecīgā dalībvalsts divu mēnešu laikā par to informē Komisiju.
2. No 2017. gada dalībvalstis paziņo savus valsts emisiju pārskatus, emisijas prognozes, teritoriāli dezagregētus emisiju pārskatus, lielo punktveida avotu pārskatus un 7. panta 1., 2. un 3. punktā un — attiecīgā gadījumā — 7. panta 4., 5. un 6. punktā

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

norādītos ziņojumus Komisijai un Eiropas Vides aģentūrai, ievērojot I pielikumā izklāstītos ziņojumu iesniegšanas termiņus.

Šis paziņojums ir saskaņā ar ziņojumu *LRTAP* konvencijas sekretariātam.

3. Dalībvalstis sniedz savus valstu emisiju ziņojumus un prognozes par CH₄ emisijām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013³¹.
4. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras un dalībvalstu palīdzību regulāri pārskata valstu emisiju pārskatu datus. Minētās pārskatīšanas ietvaros veic:
 - (u) pārbaudes, ar kurām pārlicinās par iesniegtās informācijas pārredzamību, precizitāti, konsekveni, salīdzināmību un pilnīgumu;
 - (v) pārbaudes, ar kurām nosaka gadījumus, kuros pārskata dati ir sagatavoti neatbilstīgi starptautisko tiesību prasībām, jo īpaši attiecībā uz *LRTAP* konvenciju;
 - (w) attiecīgā gadījumā, apspriežoties ar dalībvalstīm, aprēķinus par nepieciešamajām tehniskajām korekcijām.
5. Dalībvalstis Komisijai un Eiropas Vides aģentūrai sniedz šādu 8. pantā norādīto informāciju:
 - (x) [līdz 17. pantā norādītajam datumam; datumu ieraksta Publikāciju birojs] un reizi četros gados pēc tam ziņojumu par monitoringa punktu atrašanās vietām un saistītajiem monitorētajiem rādītājiem, un
 - (y) [viena gada laikā no 17. pantā norādītā datuma; datumu ieraksta Publikāciju birojs] un reizi četros gados pēc tam ziņojumu par obligāto rādītāju izmērītajām vērtībām.

10. pants

Komisijas ziņojumi

1. Komisija vismaz reizi piecos gados ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas īstenošanas gaitu, ieskaitot novērtējumu par tās ieguldījumu šīs direktīvas mērķu sasniegšanā.

Komisija jebkurā gadījumā iepriekš minētajā veidā ziņo par 2025. gadu un ziņojumā iekļauj arī informāciju par 4. panta 2. punktā minēto starpposma emisiju līmeņu sasniegšanu un par iemesliem, ja tie nav sasniegti. Tā nosaka turpmākas rīcības nepieciešamību, ņemot vērā arī īstenošanas ietekmi nozaru līmenī.
2. Šā panta 1. punktā norādītajos ziņojumos var ietvert novērtējumu par šīs direktīvas ietekmi uz vidi un sociālekonomikas jomu.

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regula (ES) Nr. 525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

11. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK nodrošina turpmāk norādītās informācijas aktīvu un sistemātisku izplatīšanu sabiedrībā, publicējot to publiski pieejamā interneta vietnē:
 - (z) nacionālās gaisa piesārņojuma kontroles programmas un jebkādi to atjauninājumi;
 - (aa) valstu pārskati par emisijām, ieskaitot koriģētus pārskatus par emisijām, emisiju prognozes, informatīvi pārskata ziņojumi un papildu ziņojumi, kā arī Komisijai saskaņā ar 9. pantu paziņotā informācija.
2. Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 1367/2006³² nodrošina informācijas aktīvu un sistemātisku izplatīšanu sabiedrībā, visā Savienībā publicējot pārskatus par emisijām, prognozes un informatīvus pārskata ziņojumus publiski pieejamā interneta vietnē.

12. pants

Sadarbība ar trešām valstīm un koordinācija starptautiskajās organizācijās

Savienība un dalībvalstis pēc vajadzības iesaistās divpusējā un daudzpusējā sadarbībā ar trešām valstīm un veic koordināciju ar attiecīgām starptautiskajām organizācijām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmu (*UNEP*), Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisiju (*ANO/EEK*), Starptautisko jūrniecības organizāciju (*IMO*), Starptautisko civilās aviācijas organizāciju (*ICAO*), ietverot arī informācijas apmaiņu par tehniskās vai zinātniskās pētniecības un izstrādes rezultātiem, lai uzlabotu emisiju samazināšanas pamatu.

13. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt šīs direktīvas 6. panta 7. punktā, 7. panta 9. punktā un 8. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 6. panta 7. punktā, 7. panta 9. punktā un 8. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 6. panta 7. punktu, 7. panta 9. punktu un 8. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts

³² Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

14. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Gaisa kvalitātes komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/50/EK 29. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

15. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par saskaņā ar šo direktīvu pieņemto valsts noteikumu pārkāpšanu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu sankciju piemērošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

16. pants

Grozījums Direktīvā 2003/35/EK

Direktīvas 2003/35/EK I pielikumam pievieno šādu g) apakšpunktu:

"g) 6. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā XXXX/XX/ES par valstu emisiju samazināšanu dažām atmosfēru piesārņojošām vielām un ar ko groza Direktīvu 2003/35/EK*.

* OV L XX, XX.XX.XXXX., X. lpp."

17. pants

Transponēšana

1. Normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, dalībvalstīs stājas spēkā vēlākais līdz [astoņpadsmit mēneši pēc tās stāšanās spēkā — konkrēts datums; datumu ieraksta Publikāciju birojs].
Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.
Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/81/EK atceļ no [šīs direktīvas 17. pantā norādītais datums; datumu ieraksta Publikāciju birojs].

Tomēr turpina piemērot šādus atceltās direktīvas noteikumus:

- (bb) direktīvas 1. pantu un I pielikumu — līdz 2019. gada 31. decembrim;
- (cc) direktīvas 7. panta 1. un 2. punktu un 8. panta 1. punktu — līdz [šīs direktīvas 17. pantā norādītais datums; datumu ieraksta Publikāciju birojs].

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar VI pielikumā norādīto atbilstības tabulu.

2. Dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim var piemērot šīs direktīvas 5. panta 3. punktu attiecībā uz maksimāli pieļaujamām emisijām saskaņā ar Direktīvas 2001/81/EK 4. pantu un I pielikumu.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*